

رحم جایگزین: تأملی ساخت گرایانه بر پژوهشی شدن مادری

محمود قاضی طباطبایی (Ph.D.)^۱، ابوعلی ودادهیر (Ph.D.)^۲

۱- گروه جمیعت‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران، ایران.

۲- گروه علوم اجتماعی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: رحم جایگزین یکی از مهمترین علم-فن آوری‌های نوین تولید مثل و کمک باروری است که ضمن فراهم کردن جانشینی برای باروری طبیعی و راه حلی برای درمان ناباروری، به طور مستقیم یا تلویحی پژوهشی شدن بیشتر تجربه مادری را دامن زده است. طبق نظر جامعه‌شناسان، پژوهشی شدن/کردن فرایندی است چند بعدی که از طریق آن، مسائل و شرایط غیرپژوهشی و طبیعی با استفاده از اصطلاحات، رویکردها، ابزارها و مداخله‌های خاص پژوهشی تعریف شده و کنترل و مدیریت می‌شوند. این مقاله ضمن مرور اجمالی ساخت، ابعاد و دلالت‌های اجتماعی رحم جایگزین، به طور مشخص نشان می‌دهد که رحم جایگزین به چه نحوی در فرایند پژوهشی شدن/کردن فزاینده مادری، به مثابه تجربه‌ای طبیعی، چند بعدی و پیچیده در زندگی زنان، دخیل است.

روش بررسی: این مقاله با بازنگری در بدنه دانش و پیشینه موجود در جامعه‌شناسی درباره رحم و مادر جایگزین در پی ارائه تحلیلی جامعه‌شناختی از ماهیت و دلالت‌های ساخت گرایانه موضوع است. با استفاده از مفهوم و نظریه پژوهشی شدن در جامعه‌شناسی، این مقاله نشان می‌دهد که چگونه علم-فن آوری نوین رحم جایگزین به پژوهشی شدن بیشتر تجربه مادری انجامیده است.

نتایج: تحلیلها و تأملات جامعه‌شناختی نشان می‌دهد که شیوه‌های جانشین برای باروری طبیعی یا شیوه‌های نوین کمک به باروری و درمان ناباروری نظیر رحم جایگزین دارای هم ساخت اجتماعی، ابعاد و دلالت جامعه‌شناختی متعددی هستند و نقش آنها در بازتعریف و ساخت مسائل و تجربیات انسانی چشمگیر است. در این میان، رحم جایگزین با مغفوش‌کردن تمایز بین آنچه که در تجربه مادری طبیعی است و آنچه که ساخته یا محصول کار انسان‌ها است، شکل خاصی از پژوهشی شدن تجربه مادری را منعکس می‌کند.

نتیجه‌گیری: مانند بسیاری از علم-فن آوری‌های نوین پژوهشی، تولید مثل و روش کمک باروری، روش رحم جایگزین صورت‌بندی جدیدی از مفاهیم و تجربیات مربوط به زندگی زنان و به طور مشخص‌تر تجربه مادری را ارائه می‌کند که پژوهشی شدن یا ورود هرچه بیشتر تجربه مادری، تحت نام‌گذاری، اقتدار یا هژمونی و مداخله پژوهشی مهمترین ویژگی آن است.

کلید واژگان: پژوهشی شدن، رحم جایگزین، مادری، ساخت گرایی اجتماعی، اقامه دعوی، باروری، ناباروری، علم-فن آوری.

مسئول مکاتبه: محمود قاضی طباطبایی (Ph.D.)، گروه جمیعت‌شناسی و انجمن جمیعت‌شناسی ایران، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران (جنوب دانشگاه تربیت مدرس)، تهران، ایران.

پست الکترونیک: smghazi@ut.ac.ir